

17.41x24.38	1	34	עמוד	יבניתון	21/07/2023	86945792-0
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונות - 80790						

מבט לכנסת

יוסי רוזמן

עיתונאי ופעיל חברתי בכנסת

האם זה החזון עליו חונכנו?

הקרע בחברה הישראלית הפך לאחרונה למוחשי יותר מתמיד - חשש מפגיעים, חשש מאללימות ברחובות וכעת התווסף גם החשש מהמציאות הפוליטית שמאיימת על רבים מאזרחי המדינה. נראה שהכאוס הפך להרגל... אבל גם עם הרגל לא חייבים להשלים

האחרונים לסיר הלחץ של המציאות בישראל, וההשלכות שלה אט-אט מחזקות את האפקט המצטבר של החיים בחרדה. ההרס שהמהפכה המשפטית מפזרת, עוד לפני שהתממשה - הוא האיום הגדול שמרחף על המרקם החברתי הישראלי העדין, זה אולי הדבר המטריד ביותר שעלול לפזר את החוסן שלנו.

בקטנה

קואליציה בראשות ראש הממשלה בנימין נתניהו שמחליטה להרוס את מערכת שומרי הסף, את מערכת המשפט, למנוע ביקורת שיפוטית על סבירות החלטות שרים ששיקול הדעת של רבים מהם הוכח כבעייתי. אותה קואליציה מחוקקת חוקים שנועדו להחזיר לשולחן הממשלה שר לשעבר שהורשע פעמיים, כזה שהתחייב בפני בג"ץ לפרוש מהחיים הציבוריים; קואליציה שמחוקקת חוק פרסונלי על מנת שמקורבו של... יוכל להיבחר לראשות עירייה; קואליציה עם כל כך מעט שרות ועם ועדת שרים לחקיקה שמאשרת הצעת חוק לביטול עצמאות הרשות לקידום מעמד האישה. לא פלא שהיועמ"שית האמיצה עושה להם בית ספר - כי קואליציה שמרשה לעצמה לאשר ולמנות מינויים בלתי סבירים בעליל - זו קואליציה שעל אף שיש לה רוב בכנסת, היא קואליציה שאינה ראויה.

יש צורך לשים מחסום במדרון החלקלק אליו נקלענו ולהכריז: חוזרים להידברות בלי תנאים מוקדמים - צריך לחשוב על טובת המדינה, כי מחר זה עלול להיות מאוחר מדי. מעולם לא הייתה במדינה אווירה של שנאה, קיטוב ויאוש כזה. ובימים טרופים אלו, כשהשסע בעם צובר תאוצה, האם יש מי שיכול לקום ולומר שזה האידאל והחלום הציוני אליו חתר חוזה המדינה?

מסית כלפי קבוצות באוכלוסייה. רבים מאיתנו חשים את החנק הזה יותר ויותר בכל יום שבו משבר האמון של ציבור רחב בישראל אל מול הממשלה הולך ומחריף; כשהשר לשוויון חברתי - לא מקדם שוויון חברתי, כשהשר לקידום מעמד האישה - לא מקדמת שוויון מגדרי, כשהשר לביטחון לאומי - לא שומר על הביטחון ברחובות שלנו וכשתרבות הפייק הולכת ומתפשטת והאמת משתנה בהתאם לצורך. במקום לדאוג ליוקר המחיה, לחינוך, לרווחה ולבריאות של כללנו, יש מי שדואג לאינטרסים האישיים של הפוליטיקאים ומקורביהם - מאז הקמת הממשלה חלפו כבר חודשים ללא שום הישג שמספר לנו את החיים. ובזמן שחיללנו נלחמים בסמטאות ג'נין, בזמן שאזרחים אצלנו נפגעים מפגיעים ונורים ברחובות - הממשלה ממשיכה לקדם מהלכים שמאיימים להשחית את הדנ"א (DNA) הייחודי של החברה הישראלית.

לא לעולם חוסן

השימוש במושג "חוסן" שגור בשפתם של כל הפוליטיקאים, כאשר הם רוצים לדבר בגאווה על "החוזקה והעוצמה" של החברה הישראלית. אבל "לא לעולם חוסן"! השילוב של המציאות הישראלית המתוחה והמורכבת, לצד המציאות הפוליטית ההרסנית שנכפתה עלינו, זו שגובה מחיר חברתי שאנחנו עדיין לא יכולים להבין את גודל ממדיו לצד חוסר הביטחון, החשש והחרדה, נמצאת המשמעות המסוכנת. לא קיימת באוכלוסייה קבוצה, אפילו לא אחת, שלא משלמת מחיר נפשי ניכר על החיים לצד המתח, הדריכות והחשש ממה שצפוי לנו בעתיד.

לא קל לחיות במדינה - זה תמיד היה נכון, אבל בתקופה האחרונה זה נכון הרבה יותר. המהפכה המשפטית שמובילה הממשלה התווספה בחודשים

"יהודי יקר כזה, עם זקן עד החזה" מזמרת רבקה מיכאלי בשירו המוכר של יענקל'ה רוטבליט, אודות חוזה המדינה, בנימין זאב הרצל - מייסדה של התנועה הציונית, יהודי יקר, יליד העיר בודפשט שבהונגריה שבימי נעוריו נחשף לאנטישמיות ושנאת יהודים מצד הגויים, מה שהוביל אותו לשאוף ולהגשים את חלום "הקמת מדינה לעם היהודי", מה שהפך למפעל חייו לשם השגת מטרה זו. הרצל הנהיג, קידם והביא לידיעה והכרת העולם את "התנועה הציונית" שכולנו כעם, זכינו לקטוף את פירות עמלו בהגשמת החזון האדיר.

לא חייבים להתרגל

אין אוויר! יש שיאמרו: התרגלנו כבר לחיות לצד התחושה המעיקה שקשה לנשום - ישנן תקופות שיותר, ישנן תקופות שפחות - מה שברור הוא, שלא ניתן להתעלם מהקושי.

הזהות הייחודית של החברה הישראלית מורכבת מאוסף מרשים של טראומות לאומיות אשר אילצו אותנו ללמוד לחיות לצידה. בכל הפוגה, אנחנו ממלאים את הריאות בנשימה עמוקה ומצפים לימים טובים יותר, מתוך תקווה שהמצב הוא זמני, שעוד מעט נחזור לשגרה של נשימות רגועות, ספורות ומדודות, כדי שלא ייגמר לנו החמצן.

בתקופה האחרונה קיימת תחושה שהחבל מתהדק לנו על הצוואר ושהחמצן אזל. הנשימות נעשות כבדות יותר כתוצאה מחוסר הביטחון אשר נכפה עלינו והוביל למציאות בלתי נסבלת, טעונה ומורכבת, לצד האיום הקיומי על הזכויות שלנו. והחבל הזה הולך ומתהדק בכל פעם מחדש, כאשר נעשים צעדים שמסכנים את הדמוקרטיה שלנו, שמקדמים חקיקה שמרחיקה אותנו משוויון זכויות, ששרים וחברי כנסת מפזרים אמירות חשוכות של שנאה ומתבטאים באופן